EUROOPAN KESKUSPANKKI

EUROJÄRJESTELMÄ

FI

ECB-PUBLIC

EUROOPAN KESKUSPANKIN LAUSUNTO,

annettu 7 päivänä syyskuuta 2016,

Finanssivalvonnan edustajan roolista Euroopan keskuspankin valvontaelimessä ja valvontamaksuista

(CON/2016/43)

Johdanto ja oikeusperusta

Euroopan keskuspankki (EKP) vastaanotti 22 päivänä kesäkuuta 2016 Suomen valtiovarainministeriöltä pyynnön antaa lausunto luonnoksesta hallituksen esitykseksi eduskunnalle Finanssivalvonnasta annetun lain ja Finanssivalvonnan valvontamaksusta annetun lain muuttamisesta (jäljempänä finanssivalvontalain muutosehdotus ja valvontamaksulain muutosehdotus, yhdessä lakiehdotukset).

EKP:n toimivalta antaa lausunto perustuu Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 127 artiklan 4 kohtaan ja 282 artiklan 5 kohtaan sekä neuvoston päätöksen 98/415/EY[1] 2 artiklan 1 kohdan kolmanteen luetelmakohtaan, sillä lakiehdotukset liittyvät EKP:lle annettuihin luottolaitosten vakavaraisuusvalvontaan liittyvää politiikkaa koskeviin erityistehtäviin ja Suomen Pankkiin. Tämän lausunnon on antanut EKP:n neuvosto Euroopan keskuspankin työjärjestyksen 17.5 artiklan ensimmäisen virkkeen mukaisesti.

1. Lakiehdotuksen tavoite

1.1 Finanssivalvontalain muutosehdotuksen tavoitteena on sovittaa voimassa oleva lainsäädäntö valvontaympäristön viimeaikaisiin muutoksiin, erityisesti valvontatehtävien jakautumiseen Finanssivalvonnan ja EKP:n kesken yhteisessä valvontamekanismissa (YVM), sekä täsmentää Finanssivalvonnan sisäisiä tehtäviä ja vastuita YVM:ään liittyvissä asioissa.

1.2 Finanssivalvontalain muutosehdotuksessa esitetään, että Finanssivalvonnan johtokunnan jäsenten lukumäärää voitaisiin korottaa viidestä enintään kuuteen, ja että johtokunnan jäsenistä kolme nimitettäisiin, kuten ennenkin, Suomen Pankin, valtiovarainministeriön ja sosiaali- ja terveysministeriön ehdotusten perusteella. Eduskunnan pankkivaltuustolla, joka nykyisin nimittää muut kaksi johtokunnan jäsentä, on tulevaisuudessa oikeus nimittää johtokuntaan kolme jäsentä. Kuten lakiehdotuksen perusteluissa todetaan, Finanssivalvonnasta annetun lain muuttaminen on tarpeen, jotta varmistetaan Finanssivalvonnan johtokunnan riittävä asiantuntemus kaikkien sille osoitettujen tehtävien hoitamiseksi, mukaan lukien makrovakauden ja vakuutustoiminnan valvonta.

---

1 Neuvoston päätös 98/415/EY, annettu 29 päivänä kesäkuuta 1998, jäsenmaiden viranomaisten velvollisuudesta kuulla Euroopan keskuspankkia suunnitelmista lainsäädännöksi (EYVL L 189, 3.7.1998, s. 42).

1.3 Finanssivalvontalain muutosehdotuksessa osoitetaan Finanssivalvonnan johtokunnalle nimenomainen tehtävä nimetä Finanssivalvonnan edustaja EKP:n valvontaelimeen sekä edustajan ollessa estynyt tämän sijainen. Lakiehdotuksen perusteluissa todetaan, että vaikka Finanssivalvonnan johtokunta on nimennyt Finanssivalvonnan johtajan[2] Finanssivalvonnan edustajaksi, johtokunta voisi periaatteessa nimetä tehtävään muunkin henkilön.

1.4 Finanssivalvontalain muutosehdotuksen mukaan EKP:n valvontaelimeen nimetyn Finanssivalvonnan edustajan on saatettava Finanssivalvonnan johtokunnan käsiteltäväksi valvontaelimessä käsiteltävät asiat, jotka koskevat: 1) EKP:n pankkivalvonnan rahoitusta ja taloutta, 2) merkittävien luottolaitosten liiketoimintaan liittyviä valvontapäätöksiä ja pääomitusta, 3) merkittävien luottolaitosten toimintaan liittyviä määräyksiä ja ohjeita, 4) merkittävien luottolaitosten johdon toiminnan rajoittamista ja 5) asioita, joilla on muutoin merkittäviä vaikutuksia Finanssivalvonnan toimintaan ja jotka ovat finanssimarkkinoiden kannalta periaatteellisia. Finanssivalvonnan edustaja voi käsitellä EKP:n valvontaelimen kokouksessa käsiteltävän asian ilman Finanssivalvonnan johtokuntaa, jos asian kiireinen luonne sitä edellyttää. Tällöin asia on saatettava jälkikäteen Finanssivalvonnan johtokunnan tietoon. Lisäksi edustajan tehtävänä on pitää Finanssivalvonnan johtokunta tietoisena EKP:n valvontaelimen toiminnan kautta tietoon tulleista finanssimarkkinoiden kehitykseen ja finanssialan lainsäädäntöön merkittävästi vaikuttavista seikoista ja aloitteista.[3]

Lakiehdotusten perustelujen mukaan säännöksen, jossa edellytetään EKP:n valvontaelimeen nimetyn Finanssivalvonnan edustajan saattavan edellä mainitut asiat Finanssivalvonnan johtokunnan tietoon, tarkoituksena ei ole, että Finanssivalvonnan johtokunta tekisi sitovan päätöksen EKP:n valvontaelimelle kuuluvassa asiassa, sillä Finanssivalvonnan johtokunnalla ei ole toimivaltaa ratkaista asiaa, jossa sitovan päätöksen tekee EKP:n neuvosto. Lakiehdotusten perusteluissa todetaan, että säännöstä sovellettaisiin ainoastaan päätöksiin, jotka koskevat Finanssivalvonnan valvottavia, ja päätöksiin, jotka ovat Euroopan finanssimarkkinoiden rakenteen tai vakauden kannalta merkittäviä. Tältä osin lakiehdotusten perusteluissa selvennetään, että Finanssivalvonnan kannalta merkittävinä olisi pidettävä ainakin asioita, jotka koskevat Suomessa toimivia luottolaitoksia tai luottolaitoksia, joilla on Suomessa kotipaikka, ja että on tarpeen rajata EKP:n valvontaelimen käsittelemien asioiden saattamista Finanssivalvonnan johtokunnan käsiteltäväksi ottaen huomioon valvontaelimessä käsiteltävien asioiden suuri lukumäärä.

Lakiehdotusten perusteluissa tunnustetaan, että neuvoston asetuksen (EU) N:o 1024/2013[4] mukaan EKP:n valvontaelimen jäsenten on toimittava riippumattomasti, puolueettomasti ja koko unionin edun mukaisesti. Tämä merkitsee sitä, että päätökset on tehtävä itsenäisesti riippumatta ulkopuolisesta (poliittisesta tai toimialan taholta tulevasta) vaikuttamisesta. Lakiehdotuksen perusteluissa korostetaan myös, että Finanssivalvonnan johtokunta on osa Finanssivalvontaa, ei siitä ulkopuolinen elin, ja että Finanssivalvonta on organisaationa edustettuna EKP:n

---

2 Finanssivalvonnan päällikkönä toimii johtaja, jonka eduskunnan pankkivaltuusto nimittää nykyisin viiden vuoden toimikaudeksi Finanssivalvonnan johtokunnan esityksestä. Johtaja ei ole Finanssivalvonnan johtokunnan jäsen.

3 Ks. finanssivalvontalain muutosehdotuksen 10 a §.

4 Neuvoston asetus (EU) N:o 1024/2013, annettu 15 päivänä lokakuuta 2013, luottolaitosten vakavaraisuusvalvontaan liittyvää politiikkaa koskevien erityistehtävien antamisesta Euroopan keskuspankille (EUVL L 287, 29.10.2013, s. 63).

valvontaelimessä. Lisäksi lakiehdotuksen perusteluissa esitetään, että neuvoston asetuksessa (EU) N:o 1024/2013 säädetty riippumattomuus ei estä sitä, että johtokunta kokouksessaan keskustelee ja merkittävissä ja periaatteellisissa asioissa tarvittaessa linjaa asiasta, joka on vireillä EKP:n valvontaelimessä.

Lakiehdotusten perustelujen mukaan neuvoston asetuksella (EU) N:o 1024/2013 on pyritty takaamaan YVM:n ja EKP:n valvontaelimen toiminnan riippumattomuus ja puolueettomuus kokonaisuutena ilman, että sillä pyrittäisiin muuttamaan kansallisten valvontaviranomaisten toimielinten keskinäisiä suhteita, kuten kansallista viranomaista valvontaelimessä edustavan henkilön asemaa kansallisen valvontaviranomaisen päätöksentekojärjestelmässä. Neuvoston asetukseen (EU) N:o 1024/2013 ei sisälly säännöksiä siitä, miten kansalliset valvontaviranomaiset järjestävät toimintansa tai sisäiset vastuunsa. Kansallisten valvontaviranomaisten organisaatiosta ja sisäisistä vastuusuhteista päättäminen on kunkin jäsenvaltion omassa harkinnassa. Lakiehdotusten perusteluissa esitetään myös, että Finanssivalvonnan edustajan rooli EKP:n valvontaelimessä eroaa Suomen Pankin pääjohtajan roolista EKP:n neuvostossa. Perussopimuksessa nimenomaisesti mainitaan, että Suomen Pankin pääjohtaja on EKP:n neuvoston jäsen ja käyttää äänioikeuttaan henkilökohtaisesti. Finanssivalvonta on sitä vastoin organisaationa edustettuna EKP:n valvontaelimessä eikä äänioikeuden käyttämistä ole unionin lainsäädännössä sidottu henkilöön.

1.5 Valvontamaksulain muutosehdotuksen tarkoituksena on ottaa huomioon Suomen finanssimarkkinoiden rakenteelliset muutokset ja niiden vaikutus muun muassa valvontatoiminnan rahoitukseen. Euroopan talousalueella toimiluvan saaneiden luottolaitosten sivuliikkeiden valvontamaksuja muutetaan ottamalla käyttöön merkittäviksi (yleisötalletusten markkinaosuus 2-10 prosenttia) tai erittäin merkittäviksi (yleisötalletusten markkinaosuus yli 10 prosenttia) luokiteltuja sivuliikkeitä koskevat korotetut maksut. Lisäksi perusmaksuja korotetaan seitsemällä prosentilla, kun taas suhteellisia maksuja alennetaan viidellä prosentilla, jotta saavutettaisiin maksurasitteen tasaisempi jakautuminen. Näillä muutoksilla pyritään ylläpitämään nykyinen rahoitusrakenne, jossa 95 prosenttia Finanssivalvonnan toiminnasta aiheutuvista kustannuksista rahoitetaan valvontamaksuilla ja jäljelle jäävän viiden prosentin osuuden rahoittaa Suomen Pankki.

2. Erityiset huomautukset

2.1 *Finanssivalvonnan edustajan nimeäminen EKP:n valvontaelimeen*

EKP panee merkille finanssivalvontalain muutosehdotuksessa olevan selvennyksen, jonka mukaan Finanssivalvonnan johtokunta nimeää Finanssivalvonnan edustajan EKP:n valvontaelimeen sekä edustajan ollessa estynyt tämän sijaisen. Tältä osin EKP toteaa, että neuvoston asetuksen (EU) N:o 1024/2013 26 artiklan 1 kohdassa säädetään, että EKP:n valvontaelimessä on oltava kunkin osallistuvan jäsenvaltion kansallisen toimivaltaisen viranomaisen edustaja, eli myös yksi Finanssivalvonnan edustaja. Kuitenkin menettelyt ja ehdot, joita noudatetaan nimettäessä Finanssivalvonnan edustaja EKP:n valvontaelimeen, jäävät kansallisen lainsäädännön piiriin.

2.2 *EKP:n valvontaelimelle kuuluvien asioiden käsittely Finanssivalvonnan johtokunnassa*

2.2.1 EKP panee merkille, että finanssivalvontalain muutosehdotuksen 10 a §:n mukaan EKP:n valvontaelimeen nimetyn Finanssivalvonnan edustajan on saatettava Finanssivalvonnan johtokunnan käsiteltäväksi tietyt EKP:n valvontaelimessä käsiteltävät asiat. Lisäksi EKP:n valvontaelimen jäsen ei voi käsitellä EKP:n valvontaelimessä käsiteltävää asiaa ilman Finanssivalvonnan johtokuntaa, ellei kyseisen asian kiireinen luonne sitä edellytä. Tältä osin EKP kiinnittää huomiota neuvoston asetuksen (EU) N:o 1024/2013 19 artiklaan, jossa säädetään, että EKP:n valvontaelimen jäsenet toimivat riippumattomasti, puolueettomasti ja koko unionin edun mukaisesti pyytämättä tai ottamatta ohjeita unionin toimielimiltä tai elimiltä, minkään jäsenvaltion hallitukselta taikka muulta julkiselta tai yksityiseltä elimeltä. Jäsenvaltioiden hallitusten ja kaikkien muiden elinten on kunnioitettava tätä riippumattomuutta. Lisäksi neuvoston asetuksen (EU) N:o 1024/2013 26 artiklan 1 kohdassa todetaan, että kaikkien EKP:n valvontaelimen jäsenten on toimittava koko unionin etujen mukaisesti.[5]

2.2.2 EKP katsoo, että neuvoston asetuksen (EU) N:o 1024/2013 19 artiklan mukainen riippumattomuuden periaate kieltää muun muassa sen, että mikään kansallinen elin, mukaan lukien Finanssivalvonnan johtokunta, antaisi ohjeita EKP:n valvontaelimen jäsenille. Lakiehdotus ei ole selkeä sen suhteen, voiko Finanssivalvonnan johtokunta sellaista asiaa käsiteltyään, jonka EKP:n valvontaelimeen nimetty Finanssivalvonnan edustaja saattaa sen käsiteltäväksi, antaa ohjeita tälle EKP:n valvontaelimeen nimetylle Finanssivalvonnan edustajalle. EKP kuitenkin huomauttaa, että ehdotettuja säännöksiä voitaisiin tulkita tällä tavoin. Joka tapauksessa EKP:n valvontaelimen jäsenen olisi mahdotonta toimia riippumattomasti, jos hänen tulisi ennen EKP:n valvontaelimessä käytävää keskustelua saattaa tietyt asiat kansallisen toimivaltaisen viranomaisen päätöksentekoelimen käsiteltäviksi ja jos tämän päätöksentekoelimen sallittaisiin tai sen edellytettäisiin linjaavan näitä asioita. Tällaisessa tilanteessa EKP:n valvontaelimeen nimetty edustaja voisi olla haluton poikkeamaan kansallisen toimivaltaisen viranomaisen päätöksentekoelimen linjauksesta ja noudattamaan omaa harkintaansa. Näin ollen kansallisessa lainsäädännössä ei tulisi pyrkiä siihen, että Finanssivalvonnan johtokunnalla olisi mahdollisuus vaikuttaa liiallisesti EKP:n valvontaelimeen nimeämäänsä edustajaan tavalla, joka missään määrin loukkaisi tämän EKP:n valvontaelimeen nimetyn edustajan riippumattomuutta.

2.2.3 EKP toteaa myös, että lakiehdotuksen perustelujen mukaan säännöksen, jossa edellytetään EKP:n valvontaelimeen nimetyn Finanssivalvonnan edustajan saattavan tietyt tarkemmin määritellyt asiat Finanssivalvonnan johtokunnan tietoon, tarkoituksena ei ole, että Finanssivalvonnan johtokunta tekisi sitovan päätöksen EKP:n valvontaelimelle kuuluvassa asiassa, sillä Finanssivalvonnan johtokunnalla ei ole toimivaltaa ratkaista asiaa, jossa sitovan päätöksen tekee EKP:n neuvosto.

Kuten edellä on huomautettu, säännös on kuitenkin suunniteltu varmistamaan, että Finanssivalvonnan johtokunta voisi merkittävällä tavalla vaikuttaa Finanssivalvonnan edustajaan EKP:n valvontaelimessä. Tältä osin EKP painottaa, että kun EKP on valvontapäätöksen osalta

5 Ks. myös Euroopan keskuspankin työjärjestyksen hyväksymisestä 19 päivänä helmikuuta 2004 tehdyn Euroopan keskuspankin päätöksen 13b.1 artikla (EUVL L 80, 18.3.2004, s. 33) ja Euroopan keskuspankin valvontaelimen jäsenten menettelytapaohjeiden 4 artikla (EUVL C 93, 20.3.2015, s. 2).

toimivaltainen viranomainen, kansallisen toimivaltaisen viranomaisen päätöksentekoa koskevalla kansallisella lainsäädännöllä ei voida vaikuttaa EKP:n päätöksentekoon. EKP:n valvontaelin on EKP:n sisäinen elin. Vaikka kansallinen toimivaltainen viranomainen nimeää edustajan EKP:n valvontaelimeen, tähän edustajaan ei tulisi soveltaa mitään kansallisen toimivaltaisen viranomaisen hallintoa tai päätöksentekoa koskevaa kansallista lainsäädäntöä, kun kyse on hänen toimistaan EKP:n valvontaelimen jäsenenä, siltä osin kuin tällainen lainsäädäntö on yhteensopimaton sen unionin lainsäädännön kanssa, jossa määritetään EKP:n valvontaelimeen nimetyn edustajan asema. Neuvoston asetuksessa (EU) N:o 1024/2013 kansallisen toimivaltaisen viranomaisen edustajan tehtävää ei osoiteta tietylle henkilölle, vaan sallitaan kansallisen toimivaltaisen viranomaisen nimetä edustajansa vapaasti. Tällä seikalla ei ole sen johtopäätöksen kannalta merkitystä, että edustajaan ei tulisi nimeämisen jälkeen soveltaa sellaisia kansallisesta lainsäädännöstä johtuvia vaatimuksia, jotka voivat haitata hänen riippumattomuuttaan ja puolueettomuuttaan, kun hän toimii tehtävässään edustajana EKP:n valvontaelimessä, joka on EKP:n sisäinen elin.

2.2.4 Koska neuvoston asetuksessa (EU) N:o 1024/2013 nimenomaisesti edellytetään, että EKP:n valvontaelimen jäsenet toimivat riippumattomasti, riippumattomuusvaatimuksen kanssa ristiriitaisen kansallisen lainsäädännön soveltamisen olisi katsottava olevan ristiriidassa unionin lainsäädännön kanssa. Neuvoston asetuksen (EU) N:o 1024/2013 19 artiklassa edellytetään, että EKP:n valvontaelimen jäsenet ”toimivat riippumattomasti”. On korostettava, että mainitussa säännöksessä ei määritetä mitään poikkeuksia tästä riippumattomuusvaatimuksesta. Vaatimusta sovelletaan kaikkiin EKP:n valvontaelimen jäseniin, mukaan lukien kansallisten toimivaltaisten viranomaisten nimeämät jäsenet. EKP:n valvontaelimen jäsenen olisi mahdotonta ”toimia riippumattomasti”, jos kansallisen toimivaltaisen viranomaisen päätöksentekoelin vaikuttaa liiallisesti tällaiseen jäseneen tai jos tämä ei voi EKP:n valvontaelimen kokouksessa ottaa kantaa johonkin asiaan ilman kansallisen toimivaltaisen viranomaisen päätöksentekoelimen hyväksyntää. Tämä ei sulje pois EKP:n valvontaelimen jäsenen mahdollisuutta omasta aloitteestaan ja oman harkintansa mukaan tarvittaessa pyytää muiden näkemyksiä valmistautuessaan EKP:n valvontaelimen kokouksessa käytäviin keskusteluihin.

2.2.5 On myös huomattava, että neuvoston asetuksen (EU) N:o 1024/2013 mukaan EKP:lle annettujen tehtävien suunnittelu ja toteutus kuuluvat kokonaisuudessaan EKP:n valvontaelimelle, joka valmistelee valvonta-asioita koskevat päätösluonnokset EKP:n neuvoston hyväksyttäviksi. Tältä osin EKP:n valvontaelimen ei ole tarkoitettu toimivan hallitustenvälisenä elimenä vaan pikemminkin unionin toimielimen sisäisenä elimenä, jonka jäsenten edellytetään toimivan puolueettomasti ja koko unionin etujen mukaisesti. Tässä yhteydessä on huomattava, että Finanssivalvonnan johtokunnan jäseniin ei sovelleta samanlaista vaatimusta toimia puolueettomasti ja koko unionin etujen mukaisesti. Lisäksi Finanssivalvonnan johtokunnan jäsenen tehtävä on vain osa-aikainen, ja johtokunnan jäsenillä voi olla muita kokoaikaisia tehtäviä esimerkiksi valtion virastoissa. Kansallisen toimivaltaisen viranomaisen sisäisen elimen liiallinen vaikutus EKP:n valvontaelimeen nimettyyn kansallisen toimivaltaisen viranomaisen edustajaan heikentäisi neuvoston asetuksen (EU) N:o 1024/2013 mukaista, EKP:n valvontaelimen jäseniä koskevaa velvollisuutta toimia

riippumattomasti ja puolueettomasti ja koko unionin etujen mukaisesti, sillä se voisi merkitä sitä, että valvontaa ohjaisivat kansalliset intressit eivätkä unionin intressit.

2.2.6 Lisäksi EKP katsoo, että kansallinen lainsäädäntö, jossa edellytetään EKP:n valvontaelimeen nimetyn kansallisen toimivaltaisen viranomaisen edustajan saattavan asioita kansallisen toimivaltaisen viranomaisen sisäisen elimen käsiteltäväksi, muodostaisi todennäköisesti esteen EKP:n valvontaelimen velvollisuuksien tehokkaalle hoitamiselle ja siten heikentäisi EKP:n mahdollisuuksia hoitaa tehokkaasti valvontatehtäväänsä. EKP:n valvontaelimen jäsenten on tarvittaessa pystyttävä ottamaan nopeasti kantaa valmisteltavien päätösluonnosten sisältöön tai tekemään mukautuksia asioiden käsittelymenettelyihin ilman, että heidän tarvitsisi saada varmistus tai vahvistus kantaansa kansallisen toimivaltaisen viranomaisen päätöksentekoelimeltä.

2.2.7 Edellä oleva huomioon ottaen EKP katsoo, että finanssivalvontalain muutosehdotuksesta olisi poistettava säännökset, joissa asetetaan EKP:n valvontaelimeen nimetylle Finanssivalvonnan edustajalle velvollisuus saattaa EKP:n valvontaelimessä käsiteltäviä asioita Finanssivalvonnan johtokunnan käsiteltäviksi.

2.3 *Tietojen antaminen EKP:n valvontaelimessä käsiteltävistä asioista Finanssivalvonnan johtokunnalle*

2.3.1 EKP toteaa, että lakiehdotuksen perusteluissa esitetään, että Finanssivalvonnan johtokunta ei pystyisi täyttämään oikeudellisia, hallinnollisia ja muita tehtäviään, ellei se saa etukäteen riittävästi tietoa EKP:n valvontaelimen kokouksissa käsiteltävistä asioista. Tältä osin EKP:n käsityksenä on, että voimassa olevan lainsäädännön perusteella Finanssivalvonnan johtokunta päättää muun muassa Finanssivalvonnan toimintalinjoista, asettaa erityiset tavoitteet sen toiminnalle ja antaa eduskunnan pankkivaltuustolle kertomuksen Finanssivalvonnan toiminnalle asetettujen tavoitteiden toteutumisesta. EKP:n käsityksenä on, että Finanssivalvonnan johtokunta päättää myös Finanssivalvonnan kansainvälisessä yhteistyössä noudatettavista periaatteista, on vastuussa tiettyjen valvontapäätösten, kuten hallinnollisia seuraamuksia koskevien päätösten, tekemisestä ja käsittelee tiettyjä Finanssivalvonnan johtajalle kuuluvia päätöksiä. EKP:n käsityksenä on, että Finanssivalvonnan johtokunnan velvollisuuksiin Finanssivalvonnan hallintoa koskevissa asioissa kuuluu muun muassa Finanssivalvonnan vuotuisen talousarvion käsittely ja sen alistaminen Suomen Pankin johtokunnan vahvistettavaksi.

2.3.2 Neuvoston asetuksen (EU) N:o 1024/2013 27 artiklan 1 kohdassa asetetaan valvontaelimen jäsenille Euroopan keskuspankkijärjestelmän ja Euroopan keskuspankin perussäännön (jäljempänä EKPJ:n perussääntö) 37 artiklassa ja asiaa koskevissa unionin säädöksissä vahvistettu salassapitovelvollisuus.[6] Valvontaelimen jäsenten ja valvontaelimen kokouksiin osallistuvien muiden henkilöiden edellytetään varmistavan, että henkilöt, joilla on saatavillaan heidän hallussaan olevaa tietoa myös noudattavat EKPJ:n perussäännön 37 artiklan mukaista salassapitovelvollisuutta.[7] Lisäksi on huomattava, että EKP:n valvontaelimen laatimat asiakirjat ovat EKP:n asiakirjoja, ja ne on sen vuoksi luokiteltava ja niitä on käsiteltävä päätöksen

6 Ks. myös päätöksen EKP/2004/2 23 a artikla.

7 Ks. Euroopan keskuspankin valvontaelimen jäsenten menettelytapaohjeiden 14.2 artikla.

EKP/2004/2 mukaisesti.[8] Erityisesti EKP:n valvontaelimen menettelyt ovat luottamuksellisia. EKP:n valvontaelimen jäsenten on näin ollen noudatettava tarkasti salassapitovelvollisuutta ja EKP:n luottamuksellisuutta koskevia sääntöjä, sanotun vaikuttamatta EKP:n ja kansallisten toimivaltaisten viranomaisten väliseen, neuvoston asetuksen (EU) N:o 1024/2013 6 artiklan 2 kohdassa säädettyyn tietojenvaihtovelvollisuuteen ja velvollisuuteen tehdä yhteistyötä vilpittömässä mielessä. Näin ollen tietojen luovuttaminen, kun EKP:n valvontaelimen jäsen pyytää muiden näkemyksiä edellä 2.2.4 kohdassa tarkoitetulla tavalla, edellyttää tällaisia muita henkilöitä koskevaa salassapitovelvollisuutta. Tältä osin kuitenkin kansallinen lainsäädäntö, joka asettaa EKP:n valvontaelimen jäsenille velvollisuuden jakaa EKP:n asiakirjoja jonkun henkilön kanssa, kansalliset toimivaltaiset viranomaiset mukaan luettuina, on yhteensopimaton sen riippumattomuuden kanssa, joka EKP:lle kuuluu, kun se päättää EKP:n asiakirjojen, mukaan lukien EKP:n valvontaelimen asiakirjojen, käsittelystä.

2.3.3 Lisäksi EKP katsoo, että vaatimus tietojen antamisesta Finanssivalvonnan johtokunnalle ennen tietyn asian käsittelyä EKP:n valvontaelimessä heikentää EKP:n valvontaelimeen nimetyn Finanssivalvonnan edustajan riippumattomuutta ja asettaa tämän alttiiksi EKP:n valvontaelimen jäsenen tehtäviin liittyville epäasianmukaisille vaikutusyrityksille.

2.4 *Valvontamaksut*

Valvontamaksulain muutosehdotuksen mukaan Finanssivalvonnan tuleva rahoitus turvattaisiin tilanteessa, jossa yksi tai useampi merkittävä tytäryhtiönä toimiva luottolaitos muutettaisiin sivuliikkeeksi. Lakiehdotusten perusteluissa kuitenkin tunnustetaan, että sellaisessa tilanteessa Finanssivalvonnan olisi perittävä valvontamaksuja lähes laissa sallittu enimmäismäärä. Tältä osin EKP korostaa, että Finanssivalvonnan resursseja tarkasteltaessa olisi myös otettava huomioon YVM:n tarve käyttää kansallisten toimivaltaisten viranomaisten henkilöstöä yhteisissä valvontaryhmissä ja tarkastusryhmissä, sekä intensiivisempi valvonta, jonka odotetaan kohdistuvan vähemmän merkittäviin laitoksiin.

Tämä lausunto julkaistaan EKP:n verkkosivuilla.

Tehty Frankfurt am Mainissa 7 päivänä syyskuuta 2016.

[allekirjoitus]

EKP:n puheenjohtaja

Mario DRAGHI

8 Ks. päätöksen EKP/2004/2 23 a artikla luettuna yhdessä 23.3 artiklan kanssa.